

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بدا الإسلام غريباً... فطوبى للغرباء

(ترجمه)

در روزگاری که مفاهیم در هم می آمیزد، حقایق وارونه جلوه داده می شود و دوگانه های ساختگی بر مردم تحمیل می گردد، دوگانه هایی که ذهن ها را محدود و بصیرت ها را گمراه می سازد، ندای حق بار دیگر طنین می افکند؛ ندایی کهن اما همواره تازه؛ ندای غرباء. چنان که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند:

«بَدَأَ الْإِسْلَامُ غَرِيبًا وَسَيَعُودُ غَرِيبًا كَمَا بَدَأَ فَطُوبَى لِلْغُرَبَاءِ». (رواه مسلم)

ترجمه: اسلام در آغاز غریب بود و دوباره همان گونه که آغاز شده بود غریب خواهد شد؛ پس خوشا به حال غریبان.

غربت، ضعف نیست؛ گوشه گیری نیست؛ و شکست هم نیست. بلکه صفت اهل حق است زمانی که اندک می شوند و نشانه پایداری راستگویان است آنگاه که مردم دگرگون می گردند. این، غربت منهج است، نه غربت راه؛ غربت پای بندی است، نه غربت ناتوانی.

این دین در حالی آغاز شد که غریب بود؛ آنگاه که رسول الله صلی الله علیه وسلم در برابر یک امت کامل بهیچا خاست و همراه او گروهی مبارک از پیشگامان بودند: خدیجه بنت خویلد، ابوبکر صدیق، علی بن ابی طالب و زید بن حارثه... تعدادشان اندک بود، اما در ایمان عظیم؛ بر حق استوار بودند و فتنه ها آنان را نمی لرزاند. سپس آزمون ها شدت گرفت و مؤمنان برای حفظ دین شان به سرزمین حبشه هجرت کردند، در حالی که در پیشاپیش آنان جعفر بن ابی طالب قرار داشت. آنان خانواده ها و سرزمین های خود را ترک کردند تا عقیده خویش را از ستم قریش حفظ کنند.

این هجرت، فرار از واقعیت نبود؛ بلکه پایداری بر اصل و فداکاری در راه الله سبحانه تعالی بود. سپس نوبت مدینه فرا رسید؛ جایی که انصار دعوت را در آغوش گرفتند و رسول الله صلی الله علیه وسلم را یاری رساندند. بدین گونه، جامعه اسلامی شکل گرفت و پیام اسلام با نوری روشنگر به سوی جهان حرکت کرد، پیامی که نه سازش می شناخت و نه به راه حل های نیمه کاره تن می داد تا آن که الله سبحانه و تعالی این دین را پیروز گردانید و در این جا، سنت ثابت الله سبحانه و تعالی به روشنی جلوه گر می شود:

﴿إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ﴾ [محمد: آیه ۷]

ترجمه: اگر الله را یاری کنید، الله شما را یاری می دهد و گام های تان را استوار می سازد.

امروز، غربت بار دیگر بازگشته است؛ اما این بار نه غربت جغرافیا، بلکه غربت پای بندی به اسلامی است که الله سبحانه و تعالی آن را نازل کرده، در جهانی که از تحریف و گمراه سازی موج می زند. گزینه های ساختگی بر مسلمانان تحمیل می شود؛ یا این اردوگاه یا آن، یا این باطل یا آن باطل؛ حتی برخی می کوشند انسان را میان دو طاغوت قرار دهند، چنان که گویا حق وجود ندارد، یا گویی اسلام پاسخی در اختیار ندارد! در حالی که این ها چیزی جز دام هایی نیست که امت را از مسیر اصلی اش منحرف می سازد و آن را از پرداختن به پروژه حقیقی اش باز می دارد.

راه اسلام، انتخاب میان دو باطل نیست و نه جانبداری از یکی از طرف هایی که بر سر منافع خود درگیر اند؛ بلکه راهی است مستقل، روشن و استوار، راهی که رسول الله صلی الله علیه وسلم آن را پیمود. او با قریش سازش نکرد و در برابر قدرت کسری سر فرود نیامورد، بلکه بر امر الله ثابت ماند تا آن که نصرت به او رسید. الله سبحانه و تعالی می فرماید:

﴿وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ [توبه: ۱۱۹]

ترجمه: و با راستگویان باشید.

پس نجات، در حل شدن و هم‌رنگ شدن نیست؛ در تغییر چهره و سازگاری با واقعیت فاسد هم نیست؛ بلکه در پایداری بر حق و تلاش برای اصلاح آن چیزی است که مردم را تباه ساخته است.

ای غرباء! شما گروهی اندک و شکست‌خورده نیستید، بلکه امتداد همان کسانی هستید که این دین را در زمانی که غریب بود بر دوش گرفتند؛ پس صبر کردند، استقامت ورزیدند و الله سبحانه و تعالی آنان را یاری داد و برای‌شان تمکین عطا کرد. شما کسانی هستید که هرگاه مردم فاسد شوند، اصلاح می‌کنید و آن‌گاه که توازن‌ها برهم می‌خورد، بر حق ثابت می‌مانید و حق را اگر سنگین باشد، حمل می‌کنید. پس فریب کثرت را نخورید، از هیاهو نهراسید و به زینت باطل دل نبندید؛ زیرا فرجام از آن پرهیزگاران است. الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ...﴾ [نور: ۵۵]

ترجمه: الله به کسانی از شما که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته انجام داده‌اند، وعده داده است که حتماً آنان را در زمین جانشین گرداند...

این وعده هرگز تخلف نمی‌پذیرد، اما راه خود را دارد: ایمان راستین، عمل خالص، و پایداری که هرگز دچار تزلزل نگردد. پس ثابت بمانید؛ زیرا غربت یک مرحله است، نه پایان. صبر کنید؛ چرا که سپیده از دل تاریکی زاده می‌شود. این دین را همان‌گونه که نخستین بار حمل شد، بر دوش گیرید، پاک و خالص، بی‌آلایش و به‌دور از حاکمیت هوس‌ها. امروز، غربت است و فردا به اذن الله سبحانه و تعالی تمکین خواهد بود. الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ [انبیاء: ۱۰]

ترجمه: ما برای شما کتابی فرو فرستادیم که در آن مایه عزت و یاد شماست؛ آیا نمی‌اندیشید؟

نویسنده: بهاء الحسینی

مترجم: پارسا امیدی